

Lina Koen se gotveshe za pylna matura i mu odeljashe vse po-malko vreme. Lutashe se napylnu obyrgan iz ulicite, bez da znae kak da ubie vremeto si prez dnite, koito stanaha prekaleno dylgi i pusti. Dori i rekata v kanjona izgubi vsjakakva privlekatelnost. Veche ne otivashe v Chitalnjata - v snimkite ot spisanijata, koito njakoga tolkova mnogo obichashe, tyrseshe samo edno: da prilichat kolkoto se mozhe poveche na Lina! Vse poveche se izlezhavashe. V stajata mu se vmykva plesennata vonja na synja. Myrzeshe go da si opravja krevata. Izmykvashe se izpod odejaloto po-umoren, otkolkoto predi ljagane, jadeshe bez vsjakakyv appetit gozbite na Hajrija, chetejki naopaki obyrganija vestnik, kojto sluzheshe za pokrivka, i izlizashe da skita bez vsjakakva cel. Edna sutrin pytjat mu nevolno go otvede kraj Gymnasium-a. Momchetata bjaha zadrystili tjasnata ulichka pred sgradata. Beshe goljamoto mezhduchasie. Pusheha i tyrguvaha. Razmenjaha si drebolii. Kolko po-vyzrasten beshe ot tjah? Dvesta godini? Mrachno premina prez veselata uchenicheska kompanija, kym kojato veche ne se chisleshe. Opita se da se poperchi malko sys svobodata si, no nikoj ne vizhdashe njakakvo predimstvo v neja. Ne beshe veche ot tjah. Gledaha go sys syzhalenie, dokato se hvaleshe, che razpolagal veche s vremeto si: staval, kogato si iska, pravel kakvoto si iska... Vjarvashe, che teatralnoto napuskane na Gymnasium-a mu e syzdalo bezsmyrtna slava, che vse oshte se razkazva i pomni i se predava ot klas na klas, do naj-malkite v uchilishteto. Okaza se, che syvsem sa go zabravili! Pri pyrvija zvuk ot zvyneca se vturnaha kym vhoda v neopisuemo bezredie. Ulicata nenadejno opustja. Stoeshe syvsem sam pred goljamata mrachna sgrada i shutira edna ogrizka ot jabylka.